

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15508/2022
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Андреј Прекајски, адвокат из ..., против туженог „CALSBERG SRBIJA“ д.о.о. са седиштем у Челареву, чији је пуномоћник Вук Секулић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4569/20 од 02.06.2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4569/20 од 02.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 4540/19 од 10.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права личности, часта, угледа и страха изазваних неовлашћеним објављивањем фотографије са записом лика тужиоца, исплати износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.03.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 93.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4569/20 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 4540/19 од 10.03.2020. године у ставу првом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, за претрпљене душевне болове због повреде права личности, плати 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.03.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у првостепеној пресуди тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 157.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 - др. закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је правилно и потпуно применио све одредбе процесног закона и донео закониту и правилну одлуку, па се ревизијом неосновано указује на битну повреду из члана 374. став 1. ЗПП у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, на интернет страници туженог www.carlsbergserbija.rs, објављена је фотографија са ликом тужиоца, начињена на јавној промоцији производа туженог, на коју је тужилац био позван као посетилац. Тужилац је по професији глумац, а тужени је српска компанија која се бави производњом пива. На објављеној фотографији, тужилац је приказан поред неколико боца пива. Тужилац није дао сагласност ни пристанак за објављивање предметне фотографије.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да нема основа за обавезивање туженог на накнаду нематеријалне штете због повреде права личности објављивањем личног записа, на основу чл. 155. и 200. Закона о облигационим односима. Начин објаве фотографије на којој се поред тужиоца налазе и друга лица, није био такав да ствара погрешан утисак у јавности о тужиоцу и није могао имати негативне последице по његову личност и професионалну каријеру глумца, те ни на околност да је он сада ангажован у дејем позоришту, а такође фотографија није ни коришћена у рекламне сврхе бренда. По мишљењу првостепеног суда, тужилац као јавна личност има право на приватност, али у конкретном случају његов долазак на јавни догађај који има за циљ рекламирање бренда туженог, спада у приватно-јавну сферу, следом чега није ни био потребан пристанак за објављивање фотографије, јер је реч о запису са јавног скупа.

Супротно ставу првостепеног суда, другостепени суд је нашао да је тужени одговоран за штету због повреде достојанства личности, кроз повреду права на лични идентитет, права на приватност, као и на част и углед и да је зато у обавези да тужиоцу надокнади насталу нематеријалну штету. По оцени другостепеног суда, предметна фотографија приказује тужиоца у крупном плану „како са изразитом експресијом одушевљења гледа у флаше пива“, а на замагљеном делу фотографије види се како у руци држи флашу пива, док се у позадини налазе друге особе. Такође, фотографија је направљена у маниру фотографија које се праве ради рекламирања производа и на начин да се у јавности може створити утисак да је тужилац заштитно лице компаније, која се представља на овој страници („тужилац је главни глумац који својим изразом лица шаље јасну поруку, а остали су статисти“).

Врховни суд прихвата правно становиште другостепеног суда.

У конкретном случају утврђено је да је тужени на својој интернет страници објавио фотографију на којој је у крупном плану приказан лик тужиоца, без његове дозволе и сагласности, те да је тужилац јавна личност, а тужени компанија која се бави производњом пива. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је извршио свеобухватну процену и одмерио угроженост сукобљених, Уставом загарантованих права странака – права тужиоца на људско достојанство и са друге стране - слободу изражавања туженог, давањем приоритета праву тужиоца на заштиту достојанства личности. Узимајући у обзир садржину и начин објављивања фотографије, оцена је суда да је фотографија направљена у техници којом се прави материјал за рекламирање производа и да је зато њено објављивање могло да створи

утисак у јавности да је тужилац заштитно лице туженог, а да циљ туженог није био само да информише јавности о јавним личностима (то је могао да учини у другом формату) већ и да објавом фотографије, за коју тужилац није дао пристанак, привуче потенцијалне потрошаче, чиме је прекорачио право на информисање и повредио тужиочева лична права. Услед објављивања фотографије, тужилац је имао негативна осећања о властитој вредности и суочавао се са различитим реакцијама особа из свог окружења јер их о овом догађају није обавестио, чиме је поверење пријатеља и најближих сарадника према тужиоцу било доведено у питање. Сходно наведеном, и по оцени ревизијског суда повређено је право тужиоца на приватност и право на част и углед, која су као интегрални део права на људско достојанство зајемчена чланом 23. став 1. Устава Републике Србије. Достојанство је есенцијални део људског бића и део личног идентитета сваког појединца, кроз чије вредновање се испољава човеков доживљај себе самог и себе као члана шире друштвене заједнице од стране које настоји да буде прихваћен и да се у исту integriше. Значај достојанства као суштине људског бића потврђен је пружањем уставноправне заштите садржане у наведеној одредби Устава, као основног закона сваке државе. Тужиоцу, применом члана 200. став 1. ЗОО, припада право на правичну накнаду нематеријалне штете, која му је досуђена као адекватна сатисфакција за претпрљену повреду права, сагласно члану 200. став 2. ЗОО, у висини коју је суд утврдио водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи накнада.

Без утицаја је ревизијски навод да се предметна фотографија налазила унутар сајта и да је тужени није користио у огласима, објављеним у штампаним или у електронским медијима, те да иста није била доступна јавности. Наиме, тужени је објавио и учинио доступном фотографију тужиоца на свом Веб сајту, а за то није имао тужиочеву сагласност, што представља повреду наведених права личности и довољан разлог за доношење одлуке о одговорности туженог за учињену повреду права.

Врховни суд је оценио и остала ревизијске наводе, али је нашао да нису од правног значаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен применом члана 154. став 1. ЗПП јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

На основу члана 414. став 1. и члана 165. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић